

உ

கணபதிதூணை.

சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.

திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.

இவை

திருக்கலைய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆரீனம்,

தொட்டிக்கலை

சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சுவாமிகள்

இயற்றியன.

இவற்றைச்

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணகந்தரமுதலியாரவர்களால்

அச்சுப்பிழைபுகாவண்ணம்

பரிசோதிக்கப்பெற்று,

புரசை-த-குப்புசாமிமுதலியாரவர்களால்

ராமநிலைய விவேகானந்தா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1908.

உ

கணபதி துணை.

சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.

மாமேவு நவரத்ந கேயூர மணிமகுட

மன்னிப் பொலிந்த முடியும்

வச்சிர துதற்றிலக வெண்ணீறு மோராறு

வதனவீம் பத்தி னழகும்

பாமேவுபத்தற்கு மடைதிறந் தன்பொழுகு

பன்னிருவி ழிக்கருணையும்

பகரறிய பழமறை பழுத்தொழுகு சிறுநகைப்

பவளஞ்சி றந்தவாயும்

காமேவு கரகமலபந்தியுஞ் சேவலுங்

கனகமயிலுங் கிண்கிணிக்

காலுமுந் நாலும்வடி வேலுமென் மேலுமெக்

காலுந்துலங்க வருவாய்

தாமோதராநந்த கோலீர்த வைகுந்த

சரசகோபாலன் மருகா

சதுமறைக ளேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த

சரவண பவானந்தனே.

(க)

கண்கொண்ட பூச்சக்கர வாளகோளத்தை யொரு

கதிகொண் டெழுந்துசுற்றிக்

ககனகூடந் தடவியுக சண்டமாருதக்

காலொடு சுழன்றுபின்னி

சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.

(1)

விண்கொண்ட மேகபடலத்தைச் சினந்துதன்
மெய்யன்ப நெனவுகந்து
விடவரவின் மகுடமொடு சடசுடென வுதறிநடு
மேருவொடு பாய்ந்துகொத்தித்
கிண்கொண்ட வல்லசுரர் நெஞ்சுபறை கொட்டத்
திடுக்கிட விடுத்துமோதிச்
கிறைகொண்ட டடித்தமரர் கிறைகொண்ட னேத்திலுரு
திறைகொண்ட மயில்வாகன
தண்கொண்ட ிபமலர்மாலையணி மார்பின
சரசகோபாலன் மருகா
சதுமறைக னேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
சரவண பவானந்தனே.

(2)

துன்னு கயிலாசுகிரி மேருகிரி கந்தமலை
தோகைமலை கயிலைமலைவான்
சோலைமலை மேவிய விராலிமலை மன்னிய
சுவாமிமலையுஞ் சிறந்த
சென்னிமலை வேளுர்கடம்பவன மேலவய
றிருவருணையின் கோபுரம்
திருவாவினன்குடி பரங்கிரி திருத்தணி
சிவாசலத் திருவேகம்
இந்நில மதிக்குந் திருச்செந்தின் முதலான
வெண்ணப்படாத கோடி

எத்தலமு நீகருணை வைத்துவினை யாடல்வித
 மெத்தனையெனச் சொல்லுவேன்
 தன்னைநிக ரொவ்வாத பன்னிருகை வேலனை
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுமறைக னேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
 சரவண பவானந்தனே.

(15)

நதியெங்கு மூழ்கித் தலந்தோறுஞ் சுற்றியு
 ளல்லநியமங்கள் செய்தும்
 நானென்ற வாணவந் தள்ளினே மென்றுசெவ
 ளானங்கள் பலபேசியும்
 கனிகொண்ட மவுரியா யட்டமா சித்தியொடு
 கற்பந்தனைப் புசித்தும்
 கண்ணிறுகமூடிச்சிவானந்த மென்று செயல்
 கண்டிருந்தோ மென்னவும்
 எதிரொருவருக் கொருவர் தர்க்கித்து மற்கட்டி
 யிப்படி யனந்தகோடி
 ஐதுவல்ல வதுவல்ல வென்றுபோ ராடுவது
 மென்னவகையோ வறிகிலேன்
 சதமென்ன வுன்னைநா னம்பினே னம்பினேன்
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுமறைக னேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
 சரவண பவானந்தனே.

(16)

சுப்பிரமணியர் கிருவிருத்தம்.

நாரதப்பிரமதி யமரீகின் னாரூரகர்
நாரணன் முதற் பண்ணவர்
நடுக்கம்பொருந்திய விடுக்கண் களைந்திட
நடக்குங் குழ்தை வயதில்
சூரபத்மாசூரன் கயமுகன் றூருகன்
துன்முகன் பாணுகோபன்
துட்டவஞ்சக் கிரவுஞ்சாசூரன் சிங்கனொடு
சுற்றியவரக் கரையெலாம்
கோரசங்காரரண தூளிபடலங் கொண்டு
கூறடியுன து வெற்றிக்
கொடியேற விந்திரன்மணி முடியேற வாளுடு
குடியேறவைத்த தூரையே
தாரணியின் மேவுபரிபுரண வுலாசனே
சரசுகோபாலன் மருகா
சதுமறைக ளே தந்த பரமகுரு வாய்வாத
சரவண பவானந்தனை.

(௫)

சீலமிகு தற்பரணையுன்னித்த தேகத்
தியானத்தெழுந்து பொங்கிச்
சில்லென்று மெய்ம்மறந் தானந்த மவுனரு
செனிக்கக் குவிந்து கண்ணீர்
ஆலிபொழியக் கருணையுள்ளங் கனிந்துருக
வன்புருக வென்புருகவே

அங்கங்குழைந்து புளகிக்க நின்றிருகுவா
 ரப்படியு மென்றறிவனோ
 காலங்கழித்துண்டு வீணுக்கலைந்து பல
 காலம்பிரபஞ்ச மாயக்
 கடற்குட் படிந்தே கிடக்கின்ற பாசங்
 கடக்கும்படிக் கருளுவாய்
 தாலமுழு துண்டுநிலை கண்டகோ தண்டமால்
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுமறைக ளேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
 சரவண பவானந்தனே.

(௬)

கல்லாலெறிந்துமுன் னெச்சிலைத் தந்துபின்
 கண்ணைப்பறித்து வைத்தும்
 கருதுவகை சொல்லியும் செய்யசிறு மைந்தனைக்
 கறிசமைத் தூணமைத்தும்
 வில்லா லடித்துமோர் பாயலிற்றன்னுடைய
 விரசஞ்செலுத்து வித்தும்
 வேலையிற்றுணெடு சுழன்றும் பிராணுக்கு
 மெய்யன்ப னெனநடந்தும்
 நல்லாரெனப்பேறு பெற்றார்க ளதுபண்டை
 நாள்செய்த பூசையீச
 னன்கிருடை யாமெனக் குன்கிருபை யல்லாது
 நாடுவது வேறுமுனதோ

சல்லாபவுல்லாச வில்லேறு வல்லாள
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுமறைக னேதந்த பரமசூரு வாய்வந்த
 சரவண பவானந்தன.

(எ)

அற்புத மிகப்புகழ் திருப்புகழ் விருப்பொடுவசா
 லருணகிரிதனை யுகந்தாய்
 அம்புயனி லின்பமுறு கும்பமுனி முன்புவர
 வன்புருகு பண்புரைத்தாய்
 உற்பன வரக்கனெடு சர்பன மனப்பயமு
 டற்றநற் கீரனெருநான்
 உன்சலிகை தஞ்சமென நெஞ்சுருக வஞ்சகிர
 வஞ்சநேர் கிரிபினந்தாய்
 எப்படியு முற்படும் வினைப்பய னுலப்புமதை
 யிப்புலியிலே மறுப்பாய்
 ஈதுகலிகாலமென் உறண்ணவொண்ணுநா
 னேழையடியே னுகையால்
 தற்பர தயாபர மனோரத மகிழ்ந்தது
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுமறைக னேதந்த பரமசூரு வாய்வந்த
 சரவண பவானந்தன.

(அ)

தீராதமாயச் சுகந்தந்த விக்கடுஞ்
 சென்னஞ் செழித்தபின்பு

செகதல மயக்கடதிலே யென்குடித்தனந்
 தீயமருளோர் வங்கணம்
 போராடு சஞ்சார பாசபந்தம் மிதிற்
 போகமடவா ரிணக்கம்
 பொறிவா யலைக்குமீ துள்ளபடி முன்வினைப்
 போகந்தொடர்ந்த நெறியால்
 ஆராலுமுடிவுறு சாளு விதற்குநல்
 லறிவென்ற தீபமொன்றுண்
 டவ்வழியிலே மனஞ்செல்லாம லலைகின்ற
 வடியேனை யாட்கொள்ளுவாய்
 தாரேறுபன்னிரு புயாசலக் கடவுளே
 சராசகோபாலன் மருகா
 ச தூமறைக ளேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
 சரவண பவானந்தனை.

(க)

தருகாம மோகமுறு திமிநிமிங்கல மிக்க
 தனலோபவன முதலையாம்
 தற்கோப வனவ்வடவை மூடத்துவம் பாசி
 சஞ்சலமெணுந் தரங்கம்
 அரியதெளி வொருகுமிழி யஞ்சான வாரி தியி
 லலைகின்ற சீவராசி
 அத்தனையு மீனீன மேமனொரு வீசுவலை
 யவ்வயிரில் யானுமொருவன்

சுப்பிரமணியர்திருவிருத்தம்.

கக

கருதரிய பாரப்பெருங்கடல் கடந்தே
கடைத்தேற வேண்டுமென்றால்
கைத்தவணை யில்லையினி யென்செய்குவேனுனது
காற்றவணை கைப்பற்றினேன்
சரியமரர்செய் நெடியபடை சூரகெஜ சிங்கமே
சரசகோபாலன் மருகா
சதுமறைக னேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
சரவண பவானந்தனே.

(40)

தூயபொறி யைந்தையு மடக்கிப் புலாதிகள்.
சுழல்கின்ற வழிமறுத்துச்
சுழிமுனை திறந்து மூலாதார மேலாத்
துவாதசாந்தத்தை முட்டி
வாயுவை யிறுக்கிப் பெலத்துவரு குண்டலியை
வவ்விமேற் கொண்டெடுத்து
வாசியை நடத்தி யவ்வோசையைத் தாவென்று
வழிகொண்டு நாதவெளியில்
தோயும் பரப்பிரம பூரணவிலாசமது
சோதிப்பதென்ன வெளிதோ
தொலையாது நிலையாத தாகையா லுன்பதத்
துணையே துணைப்பற்றினேன்
தாயக மனோகர மயூரவாகன முருக
சரசகோபாலன் மருகா

சதுமறைக ளேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
சரவண பவானந்தனே.

(கக)

கண்ணேறு வாராது பிணியொன்று சேராது
கவலைப்படாது நெஞ்சம்
கலியாது சலியாது நலியாது மெலியாது
கலியென்ற பேயடாது
விண்ணேறு மணுகாது கன்மவினை தொடராது
விஷமச்சரம் வராது
வெய்யபூ தம்பில்லி வஞ்சனைக டொடரா
விஷம்பாவு செந்துமடரா
எண்ணேறு செனனங்கள் கிடையாது காலபய
மெள்ளளவுமே யிராதிவ்
வேழைக் கிரங்கியரு டெய்வமுனை யல்லாம
வின்னமொரு தெய்வமுண்டோ
தண்ணேறு கங்கைமலை மங்கையரு டங்கமே
சரசகோபாலன் மருகா
சதுமறைக ளேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
சரவண பவானந்தனே.

(கஉ)

சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.
முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருத்தணிலாகத் திருவிருத்தம்

காப்பு.

ரீரார் தொடைபுனைந்த செம்பாவை மூன்புபோ
ரீலரார் தணிகை யினவந்தி - நேராகக்
ஊட்டுமால் வேற்றுருவங் கொள்ளாமை யெப்பொருளுங்
காட்டுமா லைங்கைக் களிற்று.

ஆங்காரவுருவசின்மயவீமலவொளியாக்

யுலகமுழுவுதுநிறைந்த

உணமைப்பராபரநிராமயநிராலம்ப

வம்பர்கன்சிகாரத்தனமே

ஆங்காரநீங்காதநீங்காணவத்தின்வரு

வலகிலாப்பிறவிதோறு

மடியேன்செய்கொடுவினையளக்கறுவாம்பினை

யளந்திடினுடனவுபடுமோ

வாங்காமலவ்வீனவருத்தலாலுன்றிருமுன்

வந்தபயமபயமென்றே

மயிலேறிவந்துதிருமந்திரசடாஃர

மருந்தருடிருந்துமடியார்

தாங்காணமுன்னின்றசண்முகத்தெய்வமே

சரவணேர்ப்பவகுமரணே

சணிகையங்கிரிவாசவரன்விரும்புபுதேச
சகலபண்டிதராசனே.

(ச)

பன்னரியவுன்னற்புதத்திருப்டுகழைப்
பகர்த் துகொண்டுள் நிருமலைப்
படியே மும்பர்வீண்பொடியாகுமென் றுந்நறை
மொழிமாந்தர்பகருவதுகேட்
டென்னுடையபொல்லாசசஞ்சிதப்பிணியொழித்
தெனையும்வாழ்வித்தருளுகென்
நிரவுபகலன்னுடையசந்திதியில்வ; துமுறை
யிடுவேற்கிரங்கியருள்வாய்
பொன்னிறக்காந்தளொடுசெங்குவலோமாலையும்
பொற்பமர்கடப்பமலரும்
புத்தலர்குறிஞ்சியுஞ்சேத்தகூ,ராழும்
புனைந்திருமாற்பழகனே
தன்னமுமனத்துயரிலாசுமரரைக்காத்த
சரவணேற்பவகுமரனே
சணிகையங்கிரிவாசவரன்விரும்புபுதேச
சகலபண்டிதராசனே.

(2)

திருவருள்கொழிக்குமுன்சரவணப்பொய்கைத்
திருத்தந்தினைத்தாடியே
நீராத்தபழவினையழக்கைக்கழீஇவருந்
திருவாளரைத்தெரிசியா

துரிமையுடனடியே யஹுமச்சரவணச்சரசு
 வந்துவந்தாடியுட்கொண்
 டின்னடியகளைசரணமென்றோலமிடுமெனக்
 குறுகுறைதவிர்த்தருளுவாய்
 மருவளருமலரோன்றருக்கினைக்கண்கொ
 மலர்கொண்டதாக்கியவனை
 வன்சிறையிருத்தியுலகமும்படைத்தநன்
 வல்லாண்மைசொல்லவசமோ
 தருவளருமமராபதிக்கரசைவாழ்வித்த
 சரவணைற்பவகுமரணே
 தணிகையங்கிரிவாசவான்விரும்புபதேச
 சகலபண்டிதராசனே.

(௩)

சுண்டவர்சளிக்குமுருகையவுன்பெருமையைக்
 கடவுட்கினைக்குள்வளர்செங்
 கல்லாரமுப்போதுமலர்தந்துகமழ்த்தருங்
 கந்தமேனூதாயுலா
 யெண்டிசையுளார்க்குந்தெரித்தலாற்கொண்டாடி
 யெல்லாரும்வந்துதொழுதுன்
 னின்னருளைக்கொண்டின்னவிந்நோயில்யானொருவ
 னிடருற்றினைப்பதழுகா
 வண்டர்கண்டுக்கமுறவாயிரத்தெட்டண்ட
 மாண்டிடுகுரூரூர
 னுண்மைநனைநீருக்கியவனையிருகூருக்கி
 யாட்கொண்டசெயசின்கமே

தண்டையொடுகிண்கிணிகள்கொஞ்சசெஞ்சரணனை
 சரவேணைற்பவகுமரனை
 தணிகையங்கிரிவாசவரன்விரும்புபதேச
 சகலபண்டிதராசனை .

(9)

அத்தானவச்சிங்கன்வெருவச்சிரங்களை
 யரிந்தவச்சிரமிருகக
 வக்கிரமக்கிரவுஞ்சருவடுபொடியாக்கிவரு
 மயில்வேவல்வலத்திருக்கச்
 சித்தானவுண்ணுடையவாறக்கரங்களாந்
 தெய்வமந்திரமிருககத்
 தீண்டினும்புசிணும்பாவப்பிசாசறத்
 தீர்க்கும்வெண்ணீரிருக்க
 வித்தாரணிக்குளொன்றறியாக்குழைந்தைபோ
 வெண்ணவூயிருகா
 வென்னுதரத்தைததூரத்தியெனையுய்விக்க
 வின்னமொருதெய்வமுளதோ
 சத்தாகிமுத்திக்குவித்தாகிநின்றசுவ
 சரவேணைற்பவகுமரனை
 தணிகையங்கிரிவாசவரன்விரும்புபதேச
 சகலபண்டிதராசனை .

(10)

எண்ணிலுயர்கட்கெலாமன்றுதொட்டகலாம
 வென்றுமொருதஞ்சமாயே

திருத்தவாரிதைத் திருவிருத்தம்.

கவ

யிருத்தலாற்கந்நெனவொருநாமமுற்றினை
யிருண்டமலமோககசினூந்
கண்ணிலாருக்குமெய்க்கீகால்கொடுத்தீர்ப்பதான்
கருணைப்பெருகாமன்னை
காங்கேயவுணையன்நிமற்றொருவெய்வச்சைதான்
சுனவிழுவநினைத்தல்செய்கேகன்
மண்ணிலடியாரிருவினைக்காடுவேரரடு
மடியவழிவல்பிடித்து
மாறாதேபரின்பவாழ்வைக்கொடுத்தருள
வாய்மைக்கொடிக்கட்டியே
தண்ணருளின்வரமாரிபொழிசின்றெய்வழிம
சரவணைற்பவகுமரனை
தணிகையவகிரிவாசவரன்விரும்புபெச்ச
சகலபண்டிதராசனை.

(சு)

அத்தகுசிறப்புடையகிர்த்திகைததையலா
ரறுவர்முலையமுதவாரி
யருமறைபழுத்தொழுகவாயாரமொண்டுகொண்
டானந்தமழைபொழிதரும்
வித்தகக்கருணைமாழுகிலென்றுநம்பியென்
விடாய்திரவந்தடுத்தேன்
வேறுபுகலில்லையுன்னடைக்கலமடைக்கலம்
வெட்சிசூடியவிசாகா
சித்தர்க்கலாபமரகதநிறமயூரனை

செவ்வு நஞ்சுநீர்மருளா
 சிங்காரவளவியிருகிற்றடிக்கடையவருடச
 சிவாகபணனிநுகரதலா
 சக்துருக்கயமுக்கசுசுசயகாரணே
 சரவணே ஹறபவகுமரணே
 தணிகையவகிரிவாசவரன் விருமபுபு, சச
 சகலபண்டிதராசனே.

(௭)

வெநகன வுறைபவருபாணுக்காபப்பகன
 விட்டமாயப்பகடிகான்
 மக்கமயல்புட்டிககருங்கடற்கொண்டிப்பாய
 மீதகிடவமுத்திரினற
 தங்கவொளிமணிமருடபாரசவவீரொரி
 சோவரியபுதாக்கையுடு
 சுடாவிடுங்குடும்புடையடடடமயிடுகொண்டி
 தூக்கியபராசகிரமீன
 பங்கமுயுகொடுவீராககடட்டுலெடுகொண்டி
 படிநதுசமொறமெனையுற
 பயப்பட்டுலென் பந்நன்பன்னிருவிழிக்கருணை
 பாவித்தெடுததருளுவாய்
 சங்கடம்விலகருமொருசநதிமுகவற்கிராய
 சரவணே ஹறபவகுமரணே
 தணிகையவகிரிவாசவரன் விருமபுபு, சச
 சகலபண்டிதராசனே.

(௮)

வாலே திரிபுரையான சிவகாமசுந்தரிதன்
 மைத்தனே நின் றுவசமாய்
 மதுகையு லுகாலாயுத, த் தினுக்கே க ணுநின்
 வாகன ட்கொடுநடாத்தும்
 டேவலைநிலவடவையழல் விழிபொழியவருமொரு
 வியன்றகர் தனக்காகிலும்
 விடைகொடுத்தென்னுடையபேராவினைக்குன்றை
 டேவலேராடி த்தருளுவாய்
 டேகாலமலிபென்பரங் துன்றாயினன்குடி
 டுளிர்ந்த பெருநூலேராகங்
 கொடியாடுகே சாலேமலைகுன்றுதாராடலங்
 கொண்டருளிநின்றகுகேன
 தாலமுழு துண்டபைங்கொண்டன்மேனியன்மருக
 சரவலே னுற்பவகுமரலீன
 தணிகையங்கிரிவாசவரன் விரும்புபுதேச
 சகலபண்டிதராசனே.

(௬)

நலமருவும் துரைத்தமிழ்ச்சங்கமேற்புலவர்
 நடுவீற்றிருந்தமுதல்வா
 நக்கீரர்சொன்ன முருகாற்றுப்படைத்தமிழு
 நல்லருணகிரிநாதர்சொல்
 புலமையுறுசித்திரச்சந்தப், வாகமும்
 புனி, ட்செவிக்குளார்த்த
 புகழாள குறுமுனிக்கரணத்துட்பொருள்

திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.

புலப்படுத்தியதூவனே
 கோலைகளவுகட்காமபாதகமெனக்குவெகு
 கோடிகளிநுந்திடினுமுன்
 கூர்மத்திரப்படையினுலகீட்டியென ஊளம்
 குடிகொண்டிருந்தருளுவாய்
 சலனமறுசர்வபரிபுரணதயாங்கீத
 சாவனேறற்பவகுமானே
 தணிகையக்கிரிவாசவான்விரும்புபுத்தச
 சுகலபண்டிதராசனே.

(௧௦)

வெற்றிவேலுற்றதுணை

திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.

முற்றிற்று.